

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.442/2021/4.

A felperes:

(felperes neve) ((felperes címe))

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Mihó-Szigethy és Kaszó Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe ügyintéző ügyvéd: dr. Mihó-Szigethy Csilla)

Az alperes:

(alperes neve) Kormányhivatal ((cím))

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

(jogtanácsos neve) jogtanácsos ((cím))

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértésének megállapítása és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

(település neve)-i Törvényszék, 25.P.20.046/2021/21.

A fellebbezést benyújtó fél:

Felperes, 25.P.20.046/2021/23.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a feleperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 (tizenöt) napon belül 200 000 (kettőszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] A felperesnek (volt élettárs neve)val fennállott élettársi kapcsolatából 2011. október 27-én (gyermek neve) utónevű gyermeke született, akit a (település neve)-i Járásbíróság a (...). számú határozatában az anyánál helyezett el és döntött a felperes kapcsolattartásáról. A kapcsolattartások nem működtek zökkenőmentesen, emiatt a felperes több eljárást indított az alperesi hivatalnál.

[2] (volt élettárs neve) 2014. december 21-én keltezett beadványában szexuális abúzus gyanúja miatt a kapcsolattartás korlátozását kérte a gyámhivaltól, amely alapján (...) számon indult eljárás. Az elsőfokú gyámhatóság a 2015. január 9-én kelt (.....) számú határozatában korlátozta a kapcsolattartást és elrendelte annak felügyelt formáját, egyidejűleg megkereste a (T.) Városi Rendőrkapitányságot a bejelentés kivizsgálása iránt. A felperes fellebbezése alapján eljárás másodfokú gyámhatóság az elsőfokú gyámhatóság határozatát helybenhagyta ((...)).

[3] A felperes 2015. január 6-án kérte a 2015. január 3-4. napján és gyermeke igazolt betegsége miatt 2014. december 20-21. napján elmaradt kapcsolattartás pótlását az elsőfokú gyámhatóságtól. Az elsőfokú gyámhatóság a felperes 2015. január 6-iki bejelentése alapján – miután az eljárás felfüggesztése megszűnt és az eljárás hivatalból újraindult – 2015. szeptember 3-án kelt (.....) számú határozatában a kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmet elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes gyermekének betegsége miatt maradt el 2015. január 3-4. napján a kapcsolattartás, amelyet 2015. január 17-én, a gyermek felgyógyulását követően, pótoltak.

[4] Az elsőfokú gyámhatóság 2015. január 14. napjával felfüggesztette a felperes kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmére indult eljárást a rendőrségi eljárás jogerős befejezéséig. Utóbb a (megye neve) Megyei Rendőr-főkapitányság a nyomozást megszüntette, ezért az elsőfokú gyámhatóság a 2015. augusztus 6-án kelt végzésében a felfüggesztést megszüntette, az eljárást hivatalból újraindította, majd 2015. október 16-án kelt (.....) számú határozatában a kapcsolattartás korlátozását megszüntette és a szülők 2015. szeptember 28-án kötött egyezségét jóváhagyta. Az egyezség szerint a kapcsolattartás bírósági szabályozásáig annak helyszíne a (település neve)-i Kistérség Többcélú Társulása Humán Szolgáltató Központ Gyermejkölési Központja, ideje: páratlan hétvége szombat 8:30 órától 9:30 óráig. A kapcsolattartás 2016. január 4-e után ezen a helyszínen nem volt biztosítható, ezért az elsőfokú gyámhatóság eljárást indított és 2016. január 18. napjára tárgyalást tűzött ki. A felperes kérte a kapcsolattartás új helyszíne és ideje meghatározását, valamint az eljáró ügyintéző, (ügyintéző neve) eljárásból történő kizárását. A felperes az elsőfokú gyámhatóságnál a 2016. január 18.-i tárgyaláson nem kívánt részt venni, ezért az elsőfokú gyámhatóság 2016. február 4-re ismét tárgyalást tűzött ki. A felperes a tárgyalásról távol maradt, de írásban kérte a kapcsolattartás helyének és idejének kijelölését. Erre figyelemmel a felperes írásbeli nyilatkozata és (volt élettárs neve) jegyzőkönyvi nyilatkozata alapján az elsőfokú gyámhatóság a 2016. február 11. napján kelt (...) számú határozatában a kapcsolattartás szabályozására vonatkozó egyezséget jóváhagyta. Az elsőfokú gyámhivatal a 2016. február 5-én kelt (.....) számú végzésében (ügyintéző neve)t kizárta az ügyintézésből.

[5] A felperes 2016. augusztus 2-án, augusztus 18-án, szeptember 12-én, október 4-én és december 21-én a felügyelt kapcsolattartás felfüggesztését, megszüntetését kérte annak ellenére, hogy az elsőfokú gyámhatóság már a 2015. október 16-án kelt (.....) számú határozatában döntött és a felek egyezségét jóváhagyta. Az elsőfokú gyámhatóság (.....) számon tájékoztatta a felperest arról, hogy a felügyelt kapcsolattartás 2015. október 16-án

megszüntetésre került, e tárgyban újabb döntés nem hozható, a kapcsolattartás megváltoztatása iránt per van folyamatban, emiatt hatásköre nincs.

[6] A (település neve)-i Kistérség Többcélú Társulása Humán Szolgáltató Központ Gyermekjóléti Központja a 2015. augusztus 25-én kelt levelében tájékoztatta az elsőfokú gyámhatóságot arról, hogy a (.....) számú határozat alapján a felperes és a gyermeke közötti kapcsolattartások mely időpontokban valósultak meg, mikor maradtak el és megtörtént-e azok pótlása.

[7] A felperes 2016. augusztus 2-án kelt kérelmében a felügyelt kapcsolattartás megszüntetését, közös szülői felügyelet vagy váltott elhelyezés biztosítását, valamint a 2016. februártól elmaradt kapcsolattartások pótlását kérte. Az elsőfokú gyámhatóság által elrendelt hiánypótlásra 2016. augusztus 18-án a pótlások kivizsgálását, a felügyelt kapcsolattartás felfüggesztését kérte.

[8] Az elsőfokú gyámhatóság 2016. augusztus 29. napján kelt (....) számú végzésében a felperes 2016. július 2. napját megelőzően elmaradt kapcsolattartások pótlására vonatkozó kérelmét elutasította arra figyelemmel, hogy a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX.10.) Korm. rendelet (továbbiakban: Gyer.) 33. § (1) bekezdés b) pontja szerint a kapcsolattartás elmaradása pótlásának a tudomásra jutástól számított 30 napon belül van helye.

[9] A felperes több ízben kérte az elmaradt kapcsolattartások pótlását, a felügyelt kapcsolattartás felfüggesztését, amelyek tárgyában az elsőfokú gyámhatóság minden alkalommal döntött.

[10] A felperes 2016. október 4-én a felügyelt kapcsolattartás azonnali megszüntetését, az anya szülői felügyeleti jogának megvonását, a 2016. október 1-jén elmaradt kapcsolattartás végrehajtását, illetve a gyermek védelembe vételét kérte. Az elsőfokú gyámhatóság 2016. október 7-én kelt (....) számú végzésében a felperes szülői felügyeleti jog megváltoztatására irányuló kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította arra hivatkozva, hogy az a bíróság hatáskörébe tartozik. Az elsőfokú gyámhatóság a felperes gyermeke védelme vételére irányuló kérelmét a (.....) számú végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mert a gyermek tartózkodási helye a kérelem beadásának időpontjában (volt élettárs neve) bejelentése alapján nem (T.)on, hanem (külföldi ország neve)ban volt.

[11] A felperes 2016. október 12-én nyújtott be kérelmet az elsőfokú gyámhatósághoz, amelyben gyermeke lakóhelyéről kért tájékoztatást. Az elsőfokú gyámhatóság a 2016. október 19-én kelt (....) számú végzésében az eljárást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (Ket.) 31. § (1) bekezdés c) pontja alapján megszüntette. Döntése indokolása szerint (volt élettárs neve) igazolta, hogy 2016. szeptember 30-án kelt levelében tájékoztatta a felperest a gyermek jelenlegi lakcíméről, óvodájáról, valamint közölte azt az e-mail címet, amelyen a felperes érdeklődni tud a gyermekről, ezért az eljárás folytatására okot adó körülmény nem áll fenn.

[12] Az elsőfokú gyámhatóság a 2016. október 19-én kelt (.....) számú végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította a felperes 2016. október 17-én kelt, a gyermek védelembe vételére irányuló kérelmét arra hivatkozva, hogy az anya és a gyermek külföldön, azaz nem a gyámhatóság illetékességi területén tartózkodik. A felperes 2017. február 3-án ismét kérte gyermeke védelembe vételét, amely kérelmet az elsőfokú gyámhivatal a 2017. február 8-án kelt (.....) számú végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasított arra hivatkozva, hogy az ügyben nincs illetékessége, mert a gyermek édesanyjával együtt 2016. szeptember végén külföldre távozott, és erről a gyámhatóságot 2016. október 5-én értesítette.

[13] A felperes 2016. október 15-én idézés nélkül megjelent az elsőfokú gyámhatóságnál, ahol az elmaradt kapcsolattartások végrehajtását kérte. Az elsőfokú gyámhatóság a 2016.

október 20-án kelt (.....) számú végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította a felperes kérelmét, mert a 30 napon túli elmaradt kapcsolattartások ügyében már a (....) számú végzésében döntött, míg a 2016. szeptember 17-én és 2016. október 1-jén elmaradt kapcsolattartásokat illetően megindította az eljárást. Az elsőfokú gyámhatóság a (....) számú végzésében kötelezte (volt élettárs neve)t, hogy legkésőbb 2017. április 30. napjáig pótolja a 2016. szeptember 17-én és 2016. október 1-jén elmaradt kapcsolattartásokat.

[14] A felperes 2016. december 21-én az elsőfokú gyámhatósághoz kérelmet nyújtott be a 2016. október 1.-jei kapcsolattartás végrehajtására, gyermeke védelembe vételére, a 2016. október 12. napjától elmaradt összes kapcsolattartás pótlására, a gyermek átadása pontos helyszínének kijelölésére, környezettanulmány beszerzésére a gyermek életteréről, és a felügyelt kapcsolattartás megszüntetésére. (volt élettárs neve) 2016. december 23-án idézés nélkül megjelent az elsőfokú gyámhatóságnál, ahol úgy nyilatkozott, hogy egyeztetett a családsegítő központtal a kapcsolattartás helyéről és időpontjáról. Az elsőfokú gyámhatóság a 2016. december 27-én kelt (.....) számú végzésében a felperes felügyelt kapcsolattartás megszüntetésére, míg a (.....) számú végzésében a gyermek védelembe vételére irányuló kérelmét utasította el. A (.....) számú végzésében döntött a kapcsolattartás pótlása iránti kérelem elutasításáról, mert azt korábban már elbírálta.

[15] A felperes az elsőfokú gyámhatósághoz bejelentést tett amiatt, mert 2016. december 27-én és 28-án a gyermeket nem vihetette magával, továbbá kérte a 2016. december 3-án és 17-én elmaradt kapcsolattartások pótlását. Az elsőfokú gyámhatóság a 2017. február 21-én kelt (.....) számú végzésében elrendelte a 2016. november 19., 2016. december 3. és 2016. december 17. napi kapcsolattartások pótlását legkésőbb 2017. június 30-ig.

[16] Az elsőfokú gyámhatóság a 2017. február 9-én kelt (.....) számú végzésében annak elkésztése miatt elutasította a felperes kérelmét a 2016. december 31. napján elmaradt kapcsolattartás végrehajtására a Gyer. 33. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással.

[17] Az elsőfokú gyámhatóság 2017. február 20-án kelt (....) számú végzésében a felperesnek a 2016. október 8., 2016. október 22., 2016. november 5. napjára eső kapcsolattartások végrehajtására irányuló kérelmét elutasította a Gyer. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján, a (.....) számú végzésében pedig rendelkezett a 2016. november 19., december 3. és december 17. napján elmaradt kapcsolattartások végrehajtása iránt.

[18] A felperes 2017. március 7-én kérte a 2017. február 11. és február 25. napján elmaradt kapcsolattartások végrehajtását, (volt élettárs neve)val szemben bírság kiszabását kérte a 2016. december 28-30. napjára eső kapcsolattartások elmaradása miatt és ismételten kérte gyermeke védelembe vételét. Az elsőfokú gyámhatóság a 2017. április 26-án kelt (....) számú végzésében elutasította a felperesnek a 2017. február 11. és február 25. napján elmaradt kapcsolattartások végrehajtása iránti kérelmét a Gyer. 30. § (4) bekezdése alapján, mert azokon a felperes nem jelent meg. Döntésénél figyelembe vette, hogy a (település neve)-i Járásbíróság (..)/40. számú ideiglenes intézkedése és a (település neve)-i Törvényszék 1.Pkf.21.481/2016/3. számú végzése alapján a gyermek átadásának-átvételének helye (volt élettárs neve) mindenkor lakó- és tartózkodási helye.

[19] A felperes 2017. március 8-án információs csatornák kijelölését kérte, hogy tájékozódhasson gyermeke fejlődéséről. Az elsőfokú gyámhatóság kérelmét a (.....) számú végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította a Ptk. 4:181. § (1), (2) és (4) bekezdése alapján.

[20] Az elsőfokú gyámhatóság a 2017. március 14-én kelt (....) számú végzésében elutasította a felperes gyermeke védelembe vétele iránti kérelmét mert a gyermek tartózkodási helye nem (T.), ezért nem rendelkezik illetékességgel, továbbá, mert az e tárgyban benyújtott kérelmét már elbírálta ((.....)).

[21] Az elsőfokú gyámhatóság a 2017. március 23-án kelt (.....) számú végzésében elutasította a felperes kérelmét a 2016. október 15-én elmaradt, továbbá az eddig elmaradt valamennyi kapcsolattartás pótlása iránt a Gyer. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján a kérelem elkésettségére tekintettel. A felperes kérte a 2017. december 27-30. napjára esedékes kapcsolattartás pótlását is, amelynek elutasításáról az elsőfokú gyámhatóság a (.....) számú végzésében döntött, miután arról korábban már rendelkezett.

[22] A felperes távolmaradása miatt a gyámhatóság (....) számú végzésében elutasította a felperes 2017. március 11. és március 25. napján elmaradt kapcsolattartások végrehajtására és gyermeke védelembe vételére irányuló kérelmét a Gyer. 30. § (4) bekezdése alapján. Ugyanezen okból nem adott helyt a 2017. január 14. és január 28. napjára esedékes kapcsolattartások végrehajtása iránti kérelemnek ((.....)1)

[23] Az elsőfokú gyámhatóság a (..) számú végzésében elutasította a felperes kérelmét a 2016. december 27-30. közötti időszakra vonatkozó kapcsolattartások végrehajtása iránt, mert arról már a (...) számú végzésében döntött, míg illetékessége hiányában tekintette alaptalannak a felperesnek a gyermek védelembe vétele iránti kérelmét a Ket. 30. § e) pontja, a 331/2006. (XII.23.) Korm. rendelet (Kr.) 2. § (1) bekezdése és 21. § (1) bekezdése alapján ((.....)).

[24] A felperes kérelmére az elsőfokú gyámhatóság a 2017. június 19-én kelt (.....). számú végzésében rendelkezett a 2017. április 8-án elmaradt kapcsolattartás pótlásáról.

[25] A felperes 2017. április 12-én további kapcsolattartási formák kijelölését kérte, amelyet az elsőfokú gyámhatóság a (....) számú végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasított utalva a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 4:181. § (1),(2) és (4) bekezdésére és arra figyelemmel, hogy a döntés a bíróság hatáskörébe tartozik.

[26] A felperes 2017. április 22. és május 6. napján esedékes elmaradt kapcsolattartások végrehajtása iránti kérelmét az elsőfokú gyámhatóság a (.....) számú végzésében utasította el a Gyer. 30. § (4) bekezdése alapján, mert a felperes nem jelent meg a kapcsolattartáson (külföldi ország neve)ban. Ezzel azonos indokkal utasította el a 2017. május 20. napján elmaradt kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmét is (.....)

[27] Az elsőfokú gyámhatóság a (.....) számú végzésében illetékessége hiányában elutasította a felperes védelembe vétel iránti kérelmét Kr. 21. § (1) bekezdés a) pont, 23. § (1) bekezdés], míg joghatóság hiányában a (....) számú végzésében döntött a 2017. június 3. és június 17. napján elmaradt kapcsolattartások végrehajtása iránti kérelem, a (....) számú végzésében pedig a 2017. július 12-iki részmegállapodás jóváhagyása iránti kérelem elutasításáról, miután (....) számú határozata 2017. július 19-én jogerőre emelkedett. Az alperes (....) számú végzésében az elsőfokú végzést 2017. szeptember 6-án helybenhagyta.

[28] Az elsőfokú gyámhatóság a 2017. július 26. napján kelt (....) számú végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította a felperes kérelmét a 2016. szeptember 30. napjától elmaradt valamennyi kapcsolattartás végrehajtása iránt. Döntését a Ket. 30. § a) pontjára, a Kr. 9. § b) pontjára, a 21. § (1) bekezdés a) pontjára, (4) bekezdésére és a 2201/2003/EK rendelet 12. pontjára alapította.

[29] A felperes 2017. augusztus 4-én kérte a telefonos kapcsolattartás módosításának jóváhagyását, a 2017. július 1., július 15. és július 29. napjára esedékes elmaradt kapcsolattartások végrehajtását, továbbá megfellebbezte az elsőfokú gyámhatóság (.....) számú végzéseit. Az alperes a (....) számú végzésében megváltoztatta az elsőfokú gyámhatóság (....) számú végzést és a felperesnek a 2017. június 3. és 2017. június 17. napjára eső elmaradt kapcsolattartások végrehajtására irányuló kérelmét elutasította, és megváltoztatta a (.....) számú végzést is, mert nem volt helye a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának. A (....) számú végzésében az elsőfokú gyámhatóság (....) számú végzést helybenhagyta.

[30] Az elsőfokú gyámhatóság a (....). és (.....). számú végzéseiben érdemi vizsgálat nélkül elutasította a felperesnek a telefonos kapcsolattartás módosítására és a 2017. július 1., július 15. és július 29. napjára esedékes elmaradt kapcsolattartások végrehajtása iránti kérelmeit joghatóság hiányában.

[31] A felperes a 2017. szeptember 15-én érkezett kérelmében számos elmaradt kapcsolattartás pótlását kérte, amelyek tárgyában az elsőfokú gyámhatóság több határozatot is hozott, amelyekben a felperes kérelmeit elutasította. Az alperes a 2017. november 20-án kelt (...) számú végzésében utasította az elsőfokú gyámhatóságot, hogy a felperes 2017. szeptember 15. napján benyújtott kérelmére indult közigazgatási eljárást döntésével haladéktalanul zárja le. Az elsőfokú gyámhatóság a (.....) számú végzésében a felperes 2017. szeptember 15-én benyújtott kérelmét a 2017. július 1., július 15., július 29., továbbá a 2017. májusi elmaradt kapcsolattartások végrehajtására vonatkozóan joghatóság hiányára hivatkozással elutasította.

[32] A felperes 2017. szeptember 20-án kérte a 2017. szeptember 16. és szeptember 17. napján elmaradt kapcsolattartások végrehajtását. Az elsőfokú gyámhatóság 2017. október 5-én kelt (...) számú végzésében a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította joghatóság hiányára hivatkozva. A felperes fellebbezése alapján az alperes a (....). számú végzésében a fenti határozatot megváltoztatta és a felperes kérelmét elutasította. Határozata indokolása szerint a felperes gyermekének jogszerű tartózkodási helye 2017. július 19. óta (külföldi ország neve)ban van. Kiemelte, hogy a Ket. területi hatálya a magyar állam területére korlátozódik, míg a Kr. ezen belül szűkíti az eljáró hatóságot azon gyámhatóságra, amelynek illetékességi területén a gyermek szülői felügyeletét ellátó szülő lakóhelye található. A gyámhatóság hatásköre és illetékessége nem a kapcsolattartást szabályozó bírósági döntésben megjelölt átadás, átvétel helyéhez igazodik, ezért a (település neve)-i Járásbíróság döntésében foglaltak a gyámhatóság joghatóságának megállapításakor nem irányadóak. Az alperes ezen végzését a (..) számú végzésében módosította és az elsőfokú gyámhatóság (....) számú döntését helybenhagyta. A felperes felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett elő az alperes végzéseivel szemben. A (település neve)-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (..) számú végzésében a felperes bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét elutasította a Ket. 30. § a) pontja és a 2005. évi XVII. törvény (Knp.) 3. § (4) bekezdése és 4. §-a alapján. Megállapította, a jogerős közigazgatási határozat szerint a felperes gyermeke 2016. szeptember 30. napján külföldre távozott, a (település neve)-i Járásbíróság (..)/115. és 117. számú végzéseiben pedig nem talált olyan adatot, amely a gyermek jogellenes külföldre vitelére utalt volna. Hangsúlyozta, a gyermek a kapcsolattartás végrehajtására irányuló kérelem benyújtásának időpontjában már több, mint három hónapot meghaladó időtartamban Magyarországtól eltérő uniós tagállamba költözött, ott új szokásos tartózkodási helyet szerzett, ezért az alperes eljárási szabálysértés nélkül állapította meg joghatósága hiányát és jogszerűen utasította el a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül.

[33] A felperes ismételten kérelmet terjesztett elő a 2017. szeptember 16., szeptember 17. és a 2017. október 14., október 15. napján elmaradt kapcsolattartások végrehajtása iránt, amelyek tárgyában az elsőfokú gyámhatóság határozatokat hozott, utóbb azokat visszavonta, majd a (.....) számú végzéseiben a felperes kérelmeit elutasította azzal az indokkal, hogy 2017. július 19. napját követően joghatóság hiányában nem járhat el az ügyben. Ugyanezen okból került elutasításra a (..) számú végzésben a felperes e tárgyban 2017. október 20-án benyújtott kérelme is.

[34] (volt élettárs neve) a kiskorú (gyermek neve)nal 2016. szeptember 30. napján (külföldi ország neve)ba távozott, a gyermek 2017. augusztus 10-től magyarországi bejelentett lakcímmel nem rendelkezik, bejelentett címe megegyezik (volt élettárs neve)ével.

[35] (volt élettárs neve) a 2016. szeptember 30-án kelt levelében közölte a felperessel a gyermek lakcímét, e-mail címét, az óvoda megnevezését és azt, hogy lakóhelyük megváltozása miatt a kéthetente történő egy órás kapcsolattartást nem tudja biztosítani, azonban azt 2016. december 27-30. között pótolni fogja Magyarországon a (T.) Gyermekjóléti Intézménnyel egyeztetve.

[36] (volt élettárs neve) 2016. október 5-én kérelemmel fordult az elsőfokú gyámhatósághoz kiskorú (gyermek neve) külföldi tartózkodási helyének kijelölése iránt. Kérelmét részletesen indokolta. Az eljárás során az Emberi Erőforrások Minisztériuma megkeresése alapján a (külföldi ország neve) Központi Hatóság az anya lakókörnyezetében környezettanulmányt készíttetett. Az elsőfokú gyámhatóság a környezettanulmány 2017. április 26-iki beérkezését követően tájékoztatta a szülőket a külföldi lakóhely kijelölésére vonatkozó jogszabályi rendelkezésekről, akik kérték a támogatott közvetítői eljárás lefolytatását. Ennek során a szülők 2017. június 12-én részmegállapodást kötöttek az apai (felperesi) kapcsolattartást illetően.

[37] Az elsőfokú gyámhatóság a 2017. június 26-án kelt (...) számú határozatával (volt élettárs neve) kérelmének helyt adott és kiskorú (gyermek neve) huzamos időtartamú, vagy letelepedés céljából történő külföldi tartózkodási helyeként kijelölte a (külföldi cím) címet. Megállapította, hogy a kiskorú a törvényes képviselőjét ellátó szülőjével 2016. szeptember 30. napján külföldre költözött, a (település neve)-i Járásbíróságon (...) szám alatt az apai kapcsolattartás szabályozása iránt per van folyamatban, a szülők e per keretein belül érvényesíthetik jogait.

[38] A felperes az elsőfokú gyámhatóság (...) számú végzésével szemben 2017. július 19. napján fellebbezést terjesztett elő. Az elsőfokú gyámhatóság a 2017. július 24. napján kelt (.....) végzésében a fellebbezést – annak elkésztése miatt - érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A mulasztás kimentésére a felperes igazolási kérelmet terjesztett elő, amelyet az elsőfokú gyámhivatal a 2017. augusztus 22-én kelt (...) számú végzésében elutasított. A felperes jogorvoslattal élt az elsőfokú gyámhatóság (.....) számú végzésével szemben, az alperes e határozatot a 2017. augusztus 31. napján kelt (...) számú végzésében, míg az elsőfokú gyámhatóság (...) számú határozatát a (.....) számú végzésében helybenhagyta.

[39] A felperes kérelmet nyújtott be a (település neve)-i Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz az alperes (...) számú jogerős közigazgatási végzése bírósági felülvizsgálata iránt. Arra hivatkozott, hogy a jogerős közigazgatási végzés meghozatala sérti a tisztességes ügyintézéshez való jogát, a fellebbezési határidőt nem mulasztotta el. A (település neve)-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (.....) számú végzésében a felperes bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét elutasította. Megállapította, sérült a felperes tisztességes ügyintézéshez való joga, mert az alperes nem a jogerős közigazgatási végzés meghozatalát megelőzően bírálta el a felperes igazolási kérelmét, ami azonban az ügy érdemére nem volt kihatással, mert az alperes utóbb helybenhagyta az igazolási kérelmet elutasító elsőfokú határozatot.

[40] A felperes kérelmet terjesztett elő az alperes (.....) számú végzésének felülvizsgálata iránt. A (település neve)-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a (.....) számú végzésében a felperes bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította a Knp. 3. § (1) bekezdése és a 4. § alapján, mert a felperes a külön jogszabályban meghatározott keresetindításra nyitvaálló határidőt elmulasztotta és igazolási kérelmet sem terjesztett elő.

[41] A magyar bíróságok a perrel érintett időszakban a felperes és a gyermeke közötti kapcsolattartást több ízben rendezték az alábbiak szerint.

A (település neve)-i Városi Bíróság a 2012. december 22. napján jogerőre emelkedett (...) számú bírósági meghagyásában (gyermek neve)t (volt élettárs neve)nál helyezte el és a

felperest kötelezte tartásdíj fizetésére. A felperes jogosult volt a kapcsolattartásra minden páratlan hétvégén szombaton 10 órától 17 óráig és vasárnap 10 órától 17 óráig az elvitel jogával és a visszavitel kötelezettségével. Emellett megillette a kapcsolattartás minden páros ünnep második napján 10 órától 17 óráig az elvitel jogával.

[42] A felperes 2014. március 14-én előterjesztett keresetében a (település neve)-i Járásbíróságtól a kapcsolattartás újraszabályozását kérte. A (település neve)-i Járásbíróság 2014. október 21. napján kelt 4.P.20.544/2014/13. számú végzésében jóváhagyta a szülők részegyezségét, amely alapján a felperes jogosult volt gyermekével minden páratlan hétvégén szombaton 9 órától 17 óráig és vasárnap 9 órától 17 óráig tartani a kapcsolatot a gyermek ottalvása nélkül. A kapcsolattartás helye a felperes szüleinek (ingatlan címe) szám alatti ingatlana volt. A felperes továbbá jogosult volt húsvét hétfőn, pünkösd hétfőn, december 26-án 9 órától 17 óráig a gyermekével együtt lenni a szülei ingatlanában. A felek megállapodtak az akadály közléséről, az elmaradt kapcsolattartás pótlásáról, a gyermek átadása-átvétele helyéről, a kapcsolattartással felmerülő kiadások viseléséről. A (település neve)-i Járásbíróság előtt folyamatban volt 4(...) számú per a 2015. augusztus 27-én jogerőre emelkedett végzés szerint szünetelés folytán megszűnt.

[43] (volt élettárs neve) 2015. október 20-án kérte a részegyezség módosítását akként, hogy arra a felperes az elsőfokú gyámhatóság által (.....) számú határozatában foglaltak szerint legyen jogosult. A (település neve)-i Járásbíróság eljárása során több ideiglenes intézkedést hozott az apai folyamatos és időszakos kapcsolattartásáról, a gyermek átadásának-átvételének helyéről, a kapcsolattartással összefüggésben felmerülő költségek viseléséről, az akadályközlés kötelezettségéről, az elmaradt kapcsolattartás pótlásáról.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[44] A felperes keresetében 8 000 000 Ft sérelemdíj és 2 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mert az alperes eljárásai során hátrányosan megkülönböztették, sérült a tisztességes eljáráshoz, a jóhírnévhez, a becsülethez, a családhoz fűződő joga, emberi méltósága, továbbá a kiskorú (gyermek neve)nek az apai kapcsolattartás joga. Keresetét azzal indokolta, hogy az alperes ügyintézője - (ügyintéző neve) - nem tájékoztatta az anya által tett feljelentésről, bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül élt feljelentéssel a rendőrség felé, a körülmények tisztázása érdekében nem rendelt el pszichológusi vizsgálatot. Emiatt munkáltatójának bizalma megrendült benne, állását elveszítette. Állította, hogy az eljárás során az ügyintéző, miután beadványát átvette és lepecsételte, azt félredobta, majd azzal rágalmazta meg, hogy azt szándékosan meghamisította. Az ügyintéző nem volt hajlandó nyilatkozatát jegyzőkönyvbe venni. Sérelmezte, hogy kézzel kellett a kérelmét leírnia. Szakértői vélemény állt rendelkezésre arra, hogy szexuális abúzus nem történt, ennek ellenére a kapcsolattartás 2016. december 1. napjáig csak felügyelet mellett volt részére biztosított, kérelme ellenére az alperes nem intézkedett az elvitellel történő kapcsolattartás elrendeléséről. (volt élettárs neve) a kapcsolattartás újraszabályozása iránt indított perben még 2016. szeptember 29. napján is magyarországi lakóhelyet jelölt meg, majd másnap külföldre költözött, és miután a bíróság által hozott ideiglenes intézkedés szerint a kapcsolattartás során a gyermek átadásának-átvételének helye az anya mindenkor lakóhelye – azaz (külföldi ország neve) –, így az elvitel jogával történő kapcsolattartással élni nem tud. Hivatkozott arra, hogy eddig legalább 15 alkalommal nem valósulhatott meg a kapcsolattartás emiatt, ezek pótlására már utóbb sem kerülhet sor, a kapcsolattartások végrehajtásától az alperes joghatóság hiányában elzárkózott. A kapcsolattartáshoz, az egyenlő bánásmódhoz, a tisztességes és pártatlan eljáráshoz való joga sérült azzal, hogy az alperes a (....) számú határozatában helyt adott (volt élettárs neve)

kérelmének, a huzamos időtartamú külföldi tartózkodási hely kijelölése során nem győződött meg arról, hogy gyermeke megfelelő életkörülmények közé került, azaz nem ellenőrizte a gyermeke lakóhelyét, nem kért óvodai jellemzést, majd joghatóság hiányában érdemi intézkedést ismét nem tett.

[45] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, azt mind a jogalap, mind az összecszerűség tekintetében vitatta. Védekezése szerint a Kr. 8. § (2) bekezdése alapján köteles volt feljelentést tenni, miután (volt élettárs neve) az abúzusról bejelentést tett. Annak tisztázása, hogy történt-e bűncselekmény, a büntető hatóság feladata, az eljárás megindításáról pedig a feljelentett személyt nem kellett értesítenie. Önmagában az, hogy a felperesnek saját kezűleg kellett kérelmét leírnia, nem eredményezi a tisztességes ügyintézéshez való joga, emberi méltósága, vagy jóhírneve sérelmét, e körben tett intézkedései nem jogszabálysértőek. A szülők a felügyelt formában megvalósuló kapcsolattartásról egyezséget kötöttek, amelyet a gyámhatóság jóváhagyott, ezért az elmaradt kapcsolattartások pótlására is felügyelt formában kerülhetett sor. (volt élettárs neve) által tanúsított esetleges rosszhiszemű magatartás miatt felelősséggel nem tartozik, nem róható a terhére, hogy a külföldi lakcímét nem jelentette be a polgári peres eljárásban. A különélő szülő a gyermek apához fűződő joga megsértése iránt pert nem kezdeményezhet, mert a kiskorú feletti szülői felügyeleti jogot nem ő, hanem az anya gyakorolja. A felügyelt kapcsolattartás tekintetében előadta, a büntetőeljárás megszüntetését követően a kapcsolattartás visszaállítása iránti eljárást nyomban megindította, a korlátozást megszüntette, ami a korábbi módon már nem volt megvalósítható, ugyanakkor az eljárás során a szülők egyezséget kötöttek, az egyezséget jóváhagyó határozatban pedig rendelkezett a kapcsolattartásról. Minden alkalommal, amikor a felperes az elmaradt kapcsolattartás pótlását kezdeményezte, az eljárást megindította és lefolytatta, számos esetben azonban a felperes a kérelmét az erre előírt 30 napos határidőn túl nyújtotta be, ezért e kérelmei elutasításra kerültek. Állította, a kiskorú külföldi tartózkodási helyének kijelölése iránti eljárásban a jogszabályi rendelkezéseket betartotta, a szükséges dokumentumokat beszerezte, és a felperes volt az, aki a jogszabályban részére biztosított fellebbezési jogát elkésetten gyakorolta, az általa előterjesztett felülvizsgálati kérelem elutasításra került. A felperes által hivatkozott eljárások jogszerűen kerültek lefolytatásra, a felperes személyiségi jogai nem sérültek, egyik eljárás során sem történt az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés. A (település neve)-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (..) számú végzésében megállapította, hogy az elsőfokú gyámhatóság a (...)/2017. számú végzésében és az azt helybenhagyó (....). számú másodfokú végzésében eljárási szabálysértés nélkül állapította meg joghatóságának hiányát, mert a felperes gyermeke a kapcsolattartás végrehajtására irányuló kérelem benyújtásakor már több mint három hónapja Magyarországtól eltérő uniós tagállamba költözött és ott új szokásos tartózkodási helyet szerzett. Az elsőfokú gyámhatóság (....) számú határozatát követően a felperes kapcsolattartás végrehajtására irányuló kérelmeit elutasította, mert 2017. július 19. napjától nem volt joghatósága a kérelmek elbírálására. A felperes valamennyi kérelme elbírálásra került az eljárás során. A felperes 2018-tól a kapcsolattartás végrehajtása iránt kérelmet már nem terjesztett elő. A közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének a Ptk. 6:548. § (1) bekezdésében írt feltételei nem valósultak meg. A közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti igény érvényesíthetőségének feltétele, hogy a közigazgatási ügyben eljáró bíróság – ha a közigazgatási bírói út biztosított – a jogsértést jogerősen megállapítsa. A felperes által sérelmezett eljárása kapcsán pedig vagy nem indult közigazgatási per, vagy a közigazgatási bíróság azt állapította meg, hogy az eljárás nem volt jogszabálysértő, ennél fogva a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének előfeltétele hiányzik.

[46] Az elsőfokú bíróság P.20.218/2017/36. számú ítéletében a keresetet elutasította. A fellebbezési eljárás eredményeként a Szegedi ítéltábla Pf.II.20.252/2020/4. számú végzésében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot újabb

eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Végzésében előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban részletes tényállást kell megállapítania, vizsgálnia kell, hogy a felperes mikor és milyen kérelmet terjesztett elő, azzal kapcsolatban az alperes miként járt el és milyen döntéseket hozott (elmaradt kapcsolattartások, kiskorú külföldre költözése, külföldi tartózkodási helyének kijelölése).

Az elsőfokú ítélet

[47] A törvényszék a megismételt eljárásban hozott ítéletében a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a 600 000 Ft elsőfokú és a 800 000 Ft másodfokú eljárási illetéket az állam viseli. Eljárása során vizsgálta, az alperes betartotta-e a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdésében, 4. § (1) bekezdésében rögzített, az Alaptörvény XXIV. cikk (1), (2) bekezdéseiben alapuló kötelezettségeit, magatartásával, vagy mulasztásával összefüggésben megállapítható-e a Ptk. 6:548. §-ában írt kártérítési felelőssége, megsértette-e eljárása során a tisztességes eljárás követelményét, vagy valamely, a felperes által megjelölt személyiségi jogot [Ptk. 2:42. § (1), (2) bekezdés, 43. § c) pont, 2:51. § (2) bekezdés].

[48] A bírói gyakorlat szerint a tisztességes eljáráshoz való jog nem személyiségi jog, hanem alkotmányos alapjog, amely csak személyiségi jogot sértő többlettényállás esetén eredményezhet személyiségi jogvédelmet. A közigazgatási határozatok jogszerűsége jelen eljárásban nem vizsgálható, az alperes felelősségét pedig csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési tévedések alapozhatják meg. Hangsúlyozta, valamely eljárási szabály megsértése nem jelenti egyben a személyhez fűződő jog sérelmét.

[49] A Kr. 8. § (2) bekezdés c) pontja alapján megállapította, az elsőfokú gyámhatóság nem járt el jogellenesen, amikor az anya bejelentése és orvosi igazolás ismeretében feljelentést tett a rendőrségnél a kiskorú 2014. december 7-i esetleges abúza kapcsán, mert ez jogszabályi kötelezettsége volt, és az eljárás megindításáról nem kellett a felperest tájékoztatnia. A feljelentés tétele állampolgári, ügyféli jog, ami csak akkor sérthet személyiségi jogot, ha visszaélésszerű, rosszhiszemű, indokolatlanul bántó, sértő megalázó kifejezéseket tartalmaz (BDT2013. 2968.), ami perbeli esetben nem állapítható meg.

[50] A (.....). számú irat alapján megállapította, a felperes írásbeli beadványát az alperes ügyintézője átvette, azt azonban a felperes nem bizonyította, hogy az ügyintéző e beadványt félredobta és a felperest okirathamisítással vádolta meg. Nem sértette a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, emberi méltóságát és jóhírnevét az, hogy 2015. január 6-i nyilatkozatát az alperes ügyintézője nem vette jegyzőkönyvbe, hanem azt a felperesnek saját kezűleg kellett leírnia. A Gyer. 27. § (1) bekezdés a), b) pontja és 31. § (2), (3) bekezdése alapján az elsőfokú gyámhatóság jogszerűen rendelte el a kapcsolattartás korlátozását és a felügyelt kapcsolattartást, azt az alperes határozatában helybenhagyta. A büntetőeljárás befejezését követően a felügyelt kapcsolattartást illetően a szülők 2015. szeptember 28-án egyezsége kötöttek, ezzel a felperes kapcsolattartásának korlátozása megszüntetésre került, e tekintetben az alperes terhére mulasztás, vagy jogellenes magatartás nem állapítható meg. A kapcsolattartás a felperes és az anya 2016. február 4-i egyezsége folytán továbbra is felügyelt maradt, azt az elsőfokú gyámhatóság a (....) számú határozatában jóváhagyta.

[51] A gyermek külföldi tartózkodási helye kijelölése körében, az elsőfokú gyámhivatal a szükséges eljárást a Gyer. 24. §-ában foglaltak szerint lefolytatta, a környezettanulmányt beszerezte, az érintetteket személyesen meghallgatta, határozata a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelt. A gyámhivatalnak nem abban kellett állást foglalnia, hogy a gyermek külföldre vitele jogellenes volt-e, hanem a gyermek külföldi tartózkodási helye kijelölésében döntött, amely határozat ellen a felperes határidőben nem élt fellebbezéssel, így

jogorvoslati jogát nem merítette ki. Emellett az elsőfokú gyámhatóság és az alperes nem tanúsított olyan magatartást, illetve nem volt olyan mulasztása, ami a felperes kártérítési igényét megalapozná.

[52] Vizsgálta az elmaradt kapcsolattartások végrehajtása iránti kérelmek tárgyában született határozatokat. Részletezte, melyek tekintetében került sor a kérelmek elutasítására, azok elkészítésére tekintettel, illetve egyéb okból, melyeknél rendelte el a kapcsolattartás pótlását, megállapította, hogy a gyámhivatal valamennyi felperesi kérelmet elbírálta. Megjelölte azokat az eljárásokat, amelyek során a felperes kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmei joghatóság hiánya miatt elutasításra kerültek, s amelyek tekintetében a felperes jogorvoslati jogát kimerítette. A kiskorú szokásos tartózkodási helye 2017. augusztus 10-től (külföldi ország neve)ban volt, ezért a 2201/2033. EK. rendelet 8. cikke alapján a magyar hatóságok joghatósága nem állt fenn, ezért nem volt jogsértő a gyámhatóság eljárása, amikor az elmaradt kapcsolattartások végrehajtása iránti felperesi kérelmeket elutasította. Az első- és másodfokú gyámhatóságok eljárásuk során minden esetben vizsgálták az elmaradt kapcsolattartások tekintetében az önhiba hiányát, vagy fennálltát, minden kérelemről döntöttek, a felperes személyiségi jogait egy ízben sem sértették meg. A kiskorú személyiségi jogai sérelmével kapcsolatos felperesi igényt illetően kiemelte, a felperesnek e tekintetben nincs keresetőségi joga, ezért annak érdemi vizsgálatára nem volt mód.

A fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

[53] Az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes elsődlegesen annak keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Fellebbezése indokaként előadta, hogy az alperes ügyintézője visszatartotta a büntetőügy iratait, a feljelentésekkel az anya célja az ő ellehetetlenítése volt, amelyet az elsőfokú bíróság eljárása során figyelmen kívül hagyott, arra ítéletében nem tért ki. Sérelmezte, hogy a 2014. december 20-21-i kapcsolattartások pótlására kérelme ellenére nem került sor, az alperes e tekintetben nem hozott határozatot. A kapcsolattartás 2016. december 1. óta felügyelet nélkül valósulhatott volna meg, ennek ellenére az felügyelet mellett történt, az alperes nem intézkedett annak módosításáról.

[54] Az alperes 2017. júliusában hozott határozatot a gyermek külföldi tartózkodásáról, azonban 2016-tól joghatóság hiányára hivatkozással utasította el a kérelmeit, ami jogszabálysértő. Emellett jogellenesen avatkozott be egy folyamatban lévő kapcsolattartási perbe azzal, hogy a gyermek tartózkodási helyéül 2017. júliusában (külföldi ország neve)ot jelölte ki, amelyhez egyebekben nem járult hozzá. Kifogásolta, hogy az anya beadványait az alperes a részére nem kézbesítette, (külföldi ország neve)ban a kiskorúval a kapcsolatot nem tudta tartani, az alperes e tekintetben jogsegély kérelmet nem terjesztett elő. Ezzel az alperes megsértette a kapcsolattartáshoz, családban éléshez való jogát, emberi méltóságát, keresete elutasítása jogszabálysértő módon történt. Az alperes sorozatos jogsértései miatt évek óta nem tudja a kapcsolattartási jogát gyakorolni.

[55] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira figyelemmel.

Az ítéltábla döntésének indokai

[56] A fellebbezés alaptalan.

[57] Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, abból a jogszabályi rendelkezésekkel összhangban álló következtetéseket vont le, érdemi döntésével minden tekintetben, míg annak indokaival nagyobb részt egyetért az ítéletábla, ezért ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az ítéletábla az alábbiakra kíván rámutatni.

[58] A felperes és perben nem álló (volt élettárs neve) élettársak voltak, amely kapcsolatból 2011. október 27. napján (gyermek neve) utónevű gyermekük született. A kiskorút a (település neve)-i Járásbíróság jogerős döntésével az anyánál helyezte el és részletesen szabályozta az apa kiskorúval való kapcsolattartását. E kapcsolattartások tekintetében számos konfliktus alakult ki a szülő között, amely miatt a felperes kezdeményezése alapján végrehajtási és egyéb eljárások indultak az elsőfokú gyámhatóságnál. A felperes első ízben 2014. december 11-én fordult az elsőfokú gyámhatósághoz, kérelmei alapján 2017-ig folyt eljárás. A felperes a jelen fellebbezéssel érintett elsőfokú eljárásban az elsőfokú gyámhatóság általa vélelmezett szabálysértéseit, mulasztásait kifogásolta, ezzel összefüggésben személyiségi jogai megsértését állította (csalásban éléshez való jog, jóhírnév, becsület, emberi méltóság, tisztességes eljáráshoz való jog, kapcsolattartáshoz való jog sérelme, hátrányos megkülönböztetés) a jogsértés megállapításán túl nemvagyoni kára és sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[59] A per tárgyát képező jogsértések vizsgálata körében anyagi jogi tekintetben a 2013. évi V. tv. (továbbiakban: Ptk.) rendelkezései, az eljárásjogot illetően az 1952. évi III. tv. (továbbiakban: Pp.) rendelkezései az irányadóak. A Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési, csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp. 247. §) bírálja felül. A felperes keresetében számos alperesi jogsértésre hivatkozott, a fellebbezésében a keresetének helyt adó döntés hozatalát kérte, azonban jogorvoslati kérelme indokolásában már csak egyes, általa jogsértőnek ítélt magatartásokat, illetve mulasztásokat kifogásolt, ezért a fellebbezés korlátaira tekintettel az ítéletábla kizárólag azokat vizsgálhatta, amelyeket a fellebbezésében részletezett.

[60] A felperes sérelmezte jogorvoslati kérelmében, hogy az elsőfokú gyámhatóság nem döntött a 2014. december 20-21-én esedékes elmaradt kapcsolattartást érintő végrehajtási kérelméről, és azt az elsőfokú bíróság sem vizsgálta eljárása során. A felperes e tekintetben az alperes Ptk. 6:519. §-án alapuló 6:548. § (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősségének megállapítását kérte.

[61] Helyesen utalt a törvényszék ítéletében arra, hogy a Ptk. 6:548. § (1) bekezdése a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti felelősséget akkor tartja megállapíthatónak, ha a kár a közhatalom gyakorlásával, vagy annak elmulasztása eredményeként következett be és a kár rendes jogorvoslattal, továbbá a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárásban nem volt elhárítható. A perben a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes jogellenes és felróható magatartásával okozati összefüggésben kára keletkezett.

[62] Lényeges, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a jogalkalmazó szerv felelősségét csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozza meg (BDT2008. 1817., BDT2004. 1028., BH2013. 243.). A jogszabály eltérő értelmezése önmagában nem valósít meg jogellenes és felróható magatartást, a téves jogszabályi értelmezésen alapuló határozat meghozatala a közhatalmi szerv felelősségét önmagában nem alapozza meg, mert erre nyilvánvaló és súlyos jogsértés esetén van csak jogi lehetőség (BH1996. 311.).

[63] A felperes 2015. január 6. napján terjesztett elő kérelmet az elsőfokú gyámhivatalnál a 2014. december 20-21. és a 2015. január 3-4. napjaira esedékes és elmaradt kapcsolattartások végrehajtása iránt. A peradatok szerint az elsőfokú gyámhatóság 2015. január 6-án - az anya

bejelentését követően - jelzéssel élt a rendőrség felé a gyermeket ért esetleges abúzus miatt, amelyre figyelemmel 2015. január 14-ével - a rendőrségi eljárás jogerős befejezéséig - felfüggesztette a kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelemre indult eljárást. A nyomozás 2015. július 29-iki megszüntetését követően a gyámhatóság az eljárást hivatalból újraindította, majd az elsőfokú gyámhatóság 2015. szeptember 3. napján kelt (.....) számú határozatában a felperes 2015. január 6-án előterjesztett kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmét elutasította azzal az indokkal, hogy a 2015. január 3-4. napjára esedékes elmaradt kapcsolattartás utóbb pótlásra került. A felperes tehát keresetében megalapozottan sérelmezte, hogy az elsőfokú gyámhatóság nem döntött a 2014. december 20-21. napjára esedékes kapcsolattartás végrehajtásáról, és ezt az elsőfokú bíróság sem vizsgálta, és ítélete indokolásában sem fejtette ki ezt érintő álláspontját. A Ptk. már fentebb idézett 6:548. § (1) bekezdésében részletezett, a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének feltételei konjunktívak, ezért annak megállapíthatóságához szükséges a rendes jogorvoslati jog kimerítése. A peradatokból kitűnően a felperes az elsőfokú gyámhivatal hivatkozott határozatával szemben nem élt fellebbezéssel, azaz jogorvoslati jogát nem merítette ki, ezért e mulasztásra alapítottan kártérítési igényt annak ellenére sem érvényesíthet, hogy az elsőfokú gyámhatóság a 2014. december 20-21. napján esedékes kapcsolattartás pótlásáról való rendelkezést valóban elmulasztotta.

[64] A felperes alaptalanul sérelmezte, hogy 2016. év végén annak ellenére felügyelt kapcsolattartás valósult meg, hogy 2016. december 1-től kezdődően már elvitellel volt joga a kiskorúval való kapcsolattartásra. A felperessel szembeni nyomozás megszüntetését követően az elsőfokú gyámhatóság 2015. augusztus 6-i végzésében megszüntette a kapcsolattartás végrehajtása iránti eljárás felfüggesztését és az eljárást hivatalból újraindította, majd 2015. október 16-ával a kapcsolattartás korlátozását megszüntette. A felperes és (volt élettárs neve) 2015. szeptember 28-án egyezséget kötött arra, hogy a bíróság döntéséig a gyermekjóléti központban valósulhat meg a kapcsolattartás, amely 2016. február 11. napjáig, a közöttük létrejött újabb egyezség jóváhagyásáig fennmaradt. Ebből következően a kapcsolattartás 2015. október 16-át követően a felek egyezsége alapján továbbra is felügyelt formában valósulhatott meg, az alperes terhére jogellenes magatartás, avagy mulasztás nem róható.

[65] A periratokból megállapítható, hogy a felperes 2016. évben több ízben terjesztett elő kérelmet az elmaradt kapcsolattartások összefüggésben, így egyebek mellett kérte a 2016. július 2. és augusztus 2. napja közötti időszakban elmaradt kapcsolattartások végrehajtását, amelyről az elsőfokú gyámhatóság a 2016. szeptember 29-én kelt határozatában döntött ((..)). Erre figyelemmel iratellenes az a felperesi állítás, hogy az alperes 2016-tól folyamatosan a joghatóság hiányára hivatkozással utasította el a kérelmeit.

[66] A felperes az elsőfokú eljárásban sérelmezte a tisztességes eljáráshoz fűződő joga megsértését, fellebbezésében azonban erre már nem hivatkozott, ezért ezt az ítéltábla eljárása során érdemben már nem vizsgálhatta. Megjegyzi az ítéltábla, ugyanakkor e tekintetben egyetért az elsőfokú bíróság álláspontjával. A tisztességes eljáráshoz való jog ugyanis alapjog, amelyet az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése deklarál, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék. E jog olyan garanciákat fogalmaz meg, amelyek rendeltetése, hogy a jogok bíróság, vagy más hatóság előtti érvényesítése olyan eljárásban történjék, amely biztosítékot jelent a törvényes és elfogulatlan döntésre. A tisztességes eljáráshoz való jog azonban nem azonosítható a személyiségi jogokkal, ez utóbbi a magánszféra, magánautonómia védelmét magában foglaló general clausula. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a bírói gyakorlat csak valamely többlétezőállás megvalósulása esetén tekinti a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményező magatartást egyben személyiségi jogsértésnek is. A felperes azonban a perben nem

bizonyított olyan, az alperes eljárása során megvalósult magatartást, vagy mulasztást, amely valamely általa állított személyiségi joga sérelmét idézte elő, az alábbiakban kifejtendők szerint.

[67] A felperes keresetében és fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy az alperes jogsértő magatartása, illetve mulasztása miatt sérült a családban éléshez fűződő joga. Az Alaptörvény alkotmányos védelemben részesíti a család intézményét, ebből az alkotmányos alapjogból a családban éléshez való alanyi jogosultság - Ptk.-ban nem nevesített - személyhez fűződő joga vezethető le. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A család fogalma, különösen az, hogy mi tekinthető egészséges, teljes családnak, minden esetben relatív, az csak az adott konkrét családhoz és annak jellemzőihez mérten értelmezhető. Nyilvánvalóan más tartalmat hordoz egy, a szülők által közösen nevelt gyermek családjában és mást jelent a házasság felbontását követően a gyermeket egyedül nevelő szülő családjában. A családi élethez való jog sérelmét idézheti elő valamely családtag halála, vagy megrokkánása, ami a család egységének megromlását, a családon belüli funkciók káros módosulását eredményezi, de megvalósulhat a gyermek családból való jogellenes kiemelésével, nevelésbe vételével is. Utóbbi esetben a szülő alapvető személyiségi joga sérül azzal, hogy megfosztják attól, hogy gyermekét saját családi környezetében nevelhesse. Perbeli esetben azonban ezek egyikéről sincs szó. A felperes és (volt élettárs neve) élettársakként éltek együtt, kapcsolatukat utóbb megszakították, megállapodásuk, illetve a bíróság döntése eredményeként kiskorú gyermekük az anya szülői felügyeletébe került, a gyermek az anya családi környezetében él. Ebből következően szóba sem kerülhet a felperes és gyermeke viszonylatában a családban való együttélés ténye, ezáltal a felperes családban éléshez fűződő jogának sérelme. Az alperes eljárása során a felperes e személyiségi joga nem sérült (sérülhetett) és egyébként ezt megalapozó magatartást, vagy mulasztást a felperes nem tudott bizonyítani.

[68] Oszítja az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját abban is, hogy az alperes eljárásával összefüggésben a felperes kapcsolattartáshoz fűződő joga sem sérült. A Ptk. 2:42. § (1) bekezdésének 2016. július 1-jei módosítását követő rendelkezése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy - törvény, vagy mások jogainak korlátai között - személyiségét, így különösen a magán-és családi élet, az otthon, a másokkal való bármilyen módon, illetve eszközökkel történő kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse és abban őt senki ne gátolja. Ennek eredményeként a másokkal való kapcsolattartás szabadságához fűződő jog - ahogyan a családi élethez való jog is - a Ptk. által védett joggá vált, ezért személyiségi jog.

[69] Személyiségi jogi igényként azok az igényérvényesítések ismerhetők el, amelyeknél a védendő érték közvetlenül az ember személyiségéből fakad (BDT2015. 337.). A szülő és a gyermek közötti kapcsolattartás ilyennek tekinthető, egyike az emberi individuumhoz legszorosabban kapcsolódó jogoknak. Az ennek sérelmét eredményező, a külső szemlélő számára is érzékelhető magatartás vitathatatlanul személyiségi jogot is sért. Ha a különélő szülő és a gyermek közötti kapcsolattartásra vonatkozó szabályok sérülnek, személyiségi jogsérelem is megvalósulhat (BDT2020. 4138.). Ilyen esetben a személyiségvédelmi igény a gyermeket gondozó szülővel szemben érvényesíthető, miután annak a szülőnek van módja a kapcsolattartási jog megsértésére, akinek kötelessége azt biztosítani. Ennél fogva a felperes e joga esetleges megsértésére jelen per alperesével szemben eredményesen nem hivatkozhat, igényét a gyermeket gondozó szülővel szemben érvényesítheti.

[70] A felperes fellebbezési érvelése szerint az alperes eljárása során sérült az emberi méltósága. Ezzel összefüggésben az elsőfokú eljárásban azt állította, hogy az elsőfokú gyámhatóság alkalmazottja nem közölte vele, hogy ellene nyomozás folyik,

okirathamisítással vádolta, illetve nem vette jegyzőkönyvbe nyilatkozatát, azt saját kezűleg kellett leírnia.

[71] Az emberi méltóságot az olyan magatartások sértik, amelyek megkérdőjelezzik a jogosult emberi mivoltát, illetve elmulasztják, megtagadják azt a minimális és kötelező tiszteletet, amely az embert pusztán az emberi minősége alapján megilleti. A Ptk. a személyiségi jog magánjogi védelmének középpontjába az emberi méltósághoz való jogot helyezi, ezt tekinti minden nevesített személyiségi jog "anyajogának". A fentebb részletezett alperesi magatartások ezen belül leginkább a jóhírnévhez és a becsülethez fűződő személyiségi jog megsértéseként lennének értelmezhetők. Osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a Kr.-nek az alperes határozathozatala időpontjában hatályos 8. § (2) bekezdése a gyámhatóság kötelezettségévé teszi feljelentés tételét - egyebek mellett - a gyermek sérelmére elkövetett bűncselekmény esetén. Ebből következően nem volt jogellenes a feljelentés (bejelentés) megtétele, azt a fenti jogszabályi rendelkezésből következően a gyámhatóság nem mellőzhette. Arra pedig nem merült fel adat és a felperes sem állította, hogy ennek során az elsőfokú gyámhatóság indokolatlanul bántó, sértő, megalázó kifejezéseket használt volna. A hivatkozott jogszabály ugyanakkor nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a gyámhatóságnak az ügyfelet értesítenie vagy tájékoztatnia kellene az ellene indult büntetőeljárásról, ezért a tájékoztatás hiánya nem jogszabálysértés. Ezzel összefüggésben a felperes azt is kifogásolta, hogy (volt élettárs neve) már megelőzően is tett ellene feljelentést, ez azonban az alperes terhére nem róható, a felperes igényét e tekintetben (volt élettárs neve)val szemben érvényesítheti. Megjegyzendő, az alperest semmilyen a felperessel szemben más által kezdeményezett és az alperes tudomására jutott eljárás kapcsán sem terhelte tájékoztatási kötelezettség.

[72] A felperes állította, de nem bizonyította az elsőfokú eljárásban, hogy a gyámhatóság alkalmazottja őt okirathamisítással vádolta, illetve a beadványát félredobta, az pedig önmagában nem személyiségi jogot sértő, hogy kérelmét az ügyintéző nem vette jegyzőkönyvbe, hanem azt a felperesnek saját kezűleg kellett leírnia, utóbbi gyakorlatra az alperes észszerű magyarázattal szolgált.

[73] A felperes alaptalanul hivatkozott fellebbezésében arra is, hogy az alperes már 2016. évben is a joghatósága hiányára hivatkozással utasította el a kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmeit. A csatolt iratok szerint az elsőfokú gyámhatóság a 2017. július 26. napján kelt (...) számú határozatában utasította el első ízben a joghatóság hiányára hivatkozással a felperes végrehajtás iránti kérelmét figyelemmel arra, hogy a kiskorú gyermek 2016. szeptember 30-án (külföldi ország neve)ba költözött, ott szokásos tartózkodási helyet szerzett, 2017. augusztus 10. napjától (külföldi ország neve)ban bejelentett lakcímmel rendelkezett. Téves az a hivatkozása is, hogy az alperes beavatkozott a szülők között folyamatban levő kapcsolattartási jogvitába. Tény, hogy a kapcsolattartás szabályozása iránti per már a kiskorú külföldre költözését megelőzően megindult, a felperes kapcsolattartási joga ugyanakkor folyamatosan biztosítva volt, a felperes az ezzel kapcsolatos igényét, jogait a per keretein belül érvényesíthette. Ettől eltérő kérdés, hogy az elsőfokú gyámhatóság a Gyer. által szabályozott eljárást követően a 2017. június 26-án kelt (...) számú határozatában a gyermek huzamos idejű külföldi tartózkodási helyeként az ott feltüntetett (külföldi ország neve)i címet jelölte ki, azonban e döntés önmagában nem eredményezi a felperes kapcsolattartási jogának korlátozását. Lényeges, hogy a gyermek nem jogellenesen tartózkodik külföldön, ilyen tartalmú határozat nem született. A gyámhatóságnak pedig eljárása során kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a gyermek nevelése, tartása, ellátása, tanulmányainak folytatása biztosított-e a külföldi lakókörnyezetében, az megfelel-e a kiskorú érdekeinek. Erre figyelemmel eljárása nem minősül a kapcsolattartás szabályozása iránti perbe való jogellenes beavatkozásnak.

[74] A felperes nem jelölte meg fellebbezésében, hogy az alperes (volt élettárs neve) mely beadványait mulasztotta el részére kézbesíteni, ennek hiányában nem vizsgálható, történt-e az elsőfokú gyámhatóság vagy az alperes eljárása során jogszabálysértés. Az nem róható az alperes terhére, hogy a felperesnek a gyermekével való kapcsolattartása a kiskorú (külföldi ország neve)i lakóhelyén nehézségekbe ütközik, illetve, hogy a felperes a (külföldi ország neve) nyelvet nem ismeri, kötelező jogszabályi rendelkezés és erre irányuló felperesi kérelem hiányában a gyámhatóság jogsegélykérelem előterjesztésére sem volt köteles.

[75] Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú gyámhatóság, illetve az alperes eljárása során a felperes személyiségi jogai nem sérültek, a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének jogszabályi feltételei nem állnak fenn, ezért a felperesnek a nem vagyoni kár megtérítése és a sérelemdíj iránti – egyebekben egyidejűleg sem érvényesíthető – igénye magalapozatlan.

[76] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárással kapcsolatos költségei megfizetésére, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2033. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése alapján állapította meg.

[77] A megismételt eljárást megelőzően hozott elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján lényeges eljárási szabálysértésre tekintettel került sor, ezért jelen másodfokú eljárásban az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 51. § (1) bekezdése alapján további eljárási illeték nem merült fel.

Szeged, 2022. február 23.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró